

Auca de Joan Salvat Papasseit (1894-1924)

Un poeta inacabat, malalt, feble i de mal fat.

1. Mil vuit-cents noranta-quatre.
Un cop nat ja vol combatre.
2. Al seu pare ben poc veu
a bord del Montevideo.
3. Ja que desafortunat
cau al forn i hi mor cremat.
4. De nen va a l'Asil Naval
i en surt quan és un xaval.
5. Amb tretze anys, per poc calé,
li toca fer d'adroguer.
6. Ell, però, se sent artista
i passa a fer de tallista.
7. D'un amic, l'Emili Eroles,
aprendrà les beceroles...
8. del mercat del llibre vell.
Això sí que fa per a ell.
9. Llegeix Ibsen, Gorki i Nietzsche
i vol seguir-ne el trepig.
10. I col·labora en revistes
de tendències socialistes
11. Que amb el nom de Gorkiano
escrivia en "castellano".
12. De nit guarda fusta al moll
i en la feina, hi posa el coll.
13. Passa al català, i ben noble,
funda «Un enemic del poble».
14. Una revista atrevida
que a la subversió crida
15. Decebut de la revolta
de poesia s'envolta.
16. Coneix l'Ors, i un tal Segura
nova feina li procura.
17. Podrà fer de llibreter,
bell ofici que sap fer.
18. Com que es troba al paradís,
va i se'ns casa tot feliç.
19. Se'n va a Sitges, d'antiquari.
Ben pocs dies pot estar-hi.
20. Ja que el sobta una hemoptisi
i comença aquí la crisi.
21. Que el duu a més d'un sanatori
fins el dia que se'ns mori.
22. Mentrestant de cura en cura,
Salvat fa literatura.
23. Amb l'amic Tomàs Garcés,
fan «Mar vella» cada mes.
24. On al cap d'unes setmanes
surten «Ondes hertzianes».
25. Uns poemes futuristes,
que atabalen els caixistes.
26. Perquè surten del programa;
sobretot el cal·ligrama!
27. També escriu «Contra els poetes...»
que són de mires estretes.
28. Fa un nou llibre. Ho endevines?
«El del Port i les gavines».
29. Que conté el «Res no és mesquí»,
vitalista, eufòric i
30. el «Tot l'enyor de demà»,
que la vida et fa estimar.
31. «Pantalons llargs» i «Nadal»...
És un llibre genial.
32. Internat a Cercedilla
escriu postals a sa filla
33. Salomé, a qui regala
"Els nens de la meva escala".
34. Hi fa "Les conspiracions",
agudes observacions.
35. Que retraten la Castella,
dominant, sorda i mesella.
36. Amb «La gesta dels estels»
un cop més canta els anhels.
37. D'una vida de combat
i de l'home enamorat.
38. Recordeu «Mester d'amor»?
És tot ell com un licor.
39. Que t'engresca, que t'exalta
i et fa envermellir la galta.
40. L'any 1923
surt el llibre de més pes.
41. «El poema de la rosa...»
(rosa, que l'amor s'hi posa).
42. Que posa la mel al llavis
segons diuen alguns savis.
43. Al carrer L'Argenteria
en Salvat llavors vivia.
44. Tenia els dies comptats,
però els versos a grapats.
45. Tants, que quan es va morir
en tenia ple el coixí.
46. Una bella col·lecció:
«Nocturn per a acordió»,
47. «L'ofici que més m'agrada»...
Tota una obra inacabada.
48. Que es titula «Ossa Menor»
una alenada d'amor.

Joan Vilamala, 2000